ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ... ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ... ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... ΑΜΕΡΙΚΗΣ: ΕΤΗΣΙΑ ... ΕΞΑΜΗΝΟΣ ...

ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΜΑΪΟΥ 1937

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΣΤ' — ΑΡΙΘ. 5343 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 3 | Τηλ. 30-221—30-222 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡ. 2

ΤΟ ΓΟΗΤΡΟΝ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ

Οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταὶ ἀπεφάσισαν νὰ συνεισφέρουν καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀεροπορίας. Καὶ ἡ συνεισφορά των πρόκειται νὰ εἶνε ἀληθινὰ ἡγεμονική. Ἕκαστος θὰ δώσῃ ἀναλόγως πρὸς τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου ἢ τῶν πλοίων του. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε νὰ ἀποκτήσῃ ἡ ἐθνικὴ ἀεροπορία ἀρκετὰ ἀεροπλάνα μόνον ἀπὸ τὴν συνολικὴν δωρεὰν τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου μας. Ὁ ἑλληνικὸς ναυτικὸς κόσμος, ὁ μοχθῶν εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ ταξειδεύων εἰς ὅλα τὰ πελάγη καὶ πρὸς ὅλας τὰς ἠπείρους τοῦ κόσμου, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ βαθὺ τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα καὶ νὰ ἐκτιμᾷ κατὰ τὴν πραγματικήν της ἀξίαν τὴν ἀνάγκην τοῦ ἑλληνικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ μάλιστα τοῦ ἐναερίου ἐξοπλισμοῦ.

Εἰς τὰ ταξείδια των οἱ Ἕλληνες ναυτικοὶ ἔρχονται εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ ὅλα τὰ ἔθνη, μὲ κράτη μικρὰ καὶ μεγάλα, μὲ ἔθνη ἰσχυρὰ καὶ ἀνίσχυρα, μὲ λαοὺς πολεμικοὺς καὶ μὲ ἄλλους ποὺ ἐγκατέλειψαν εἰς τὴν τύχην τὴν φροντίδα τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἀσφαλείας των. Ἔμαθαν δὲ νὰ κάμνουν τὴν ὀρθὴν διάκρισιν μεταξὺ ὅλων αὐτῶν. Ἔμαθαν αἴφνης ὅτι οἱ λαοὶ ἐκτιμῶνται ἀμοιβαίως καὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν καὶ κατὰ τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν. Περισσότερον ὅμως διὰ τὴν δύναμιν αὐτῶν καὶ ἰδίως τὴν πολεμικήν των δύναμιν. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅπου ταξειδεύουν, εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἀγκυροβολοῦν, ἡ σημαία ἐκείνων τῶν ἐθνῶν θεωρεῖται περισσότερον ἔνδοξος καὶ ἀσφαλέστερον ἠμπορεῖ νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων της ποὺ ἔχουν τὴν μεγαλειτέραν στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ ἠμποροῦν εὐκολώτερα νὰ διατηρήσουν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους των καὶ τὴν ἐλευθερίαν των. Εἰς τοὺς ὠκεανοὺς αἴφνης, καὶ εἰς τοὺς πλέον μακρυνούς, ὑπῆρχε μία σημαία ποὺ ἐθεωρεῖτο ἀκατανίκητος. Ἐπὶ δεκαετηρίδας καὶ ἑκατονταετηρίδας ἡ σκιά της ἀπετέλεσε δι' ἐκείνους ποὺ εὑρίσκοντο μέσα εἰς τὴν ἀκτῖνα της φρούριον ἀληθινὰ ἀπρόσβλητον. Ἀλλὰ μετὰ τὸν μεγάλον πόλεμον ἡ σημαία αὐτὴ εἶχε παραμελήσῃ κάπως τὸ γόητρόν της. Ἐπίστευσε πολὺ εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα θεσμῶν καινοφανῶν καὶ εἰς ἰδέας ποὺ μᾶλλον ὤφειλαν τὴν ἀκτινοβολίαν των εἰς τὴν μόδαν, παρὰ εἰς μίαν πραγματικὴν νέαν ψυχολογίαν τῶν ἐθνῶν. Καὶ εἰς τὸ μεταξὺ ἄλλαι σημαῖαι, ποὺ ἐδυσπίστησαν πρὸς τὰς ἰδέας αὐτὰς καὶ ἐχρησιμοποίησαν τὸν χρόνον διὰ νὰ αὐξήσουν τὴν δύναμίν των εἰς τὴν ξηράν, εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἤρχισαν νὰ παίζουν ἀρκετὰ σοβαρὸν ἀνταγωνιστικὸν ρόλον καὶ νὰ ἐμπνέουν περισσότερον φόβον ἢ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς λαούς. Ἕως ὅτου οἱ κυβερνῆται τῆς πρώτης σημαίας, ἀντιληφθέντες τὴν αἰτίαν τῆς ἀδυναμίας της, ἀπεφάσισαν νὰ τῆς ἀποδώσουν τὴν παλαιάν της αἴγλην διὰ τῆς προσθήκης νέας πολεμικῆς δυνάμεως εἰς τὸ ἔθνος των, δηλαδὴ διὰ τῶν ἐξοπλισμῶν.

Ὁ μῦθος αὐτὸς—ἐὰν περὶ μύθου πρόκειται—ἐδήλωσε καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ναυτικοὺς ἐκεῖνο ποὺ ὑπέβαλεν ὡς συμπέρασμα καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, ὅτι δηλαδὴ τὸ κῦρος τῶν λαῶν, ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν εἶνε, ὅσον πολιτισμένοι καὶ ἂν εἶνε, ὅσον ἔνδοξος καὶ ἂν εἶνε ἡ ἱστορία των, προσμετρᾶται μὲ τὴν δύναμιν αὐτῶν. Καὶ ἡ δύναμις μὲ τοὺς ὄγκους τοῦ στρατοῦ, τῆς ἀεροπορίας καὶ τῶν πλοίων ποὺ ἠμποροῦν νὰ παρατάξουν εἰς ἕναν πόλεμον. Βέβαια, ἡ Ἑλλὰς οὔτε ἐπιθυμεῖ, οὔτε θέλει, νὰ συναγωνισθῇ τοὺς ἄλλους λαούς, μεγάλους ἢ μικρούς, εἰς τὴν ἀπόκτησιν μεγαλειτέρας στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει φιλοδοξίας κυριαρχικάς, οὔτε γενικάς, οὔτε ἐντοπισμένας. Δὲν θέλει οὔτε μὲ τοὺς μεγάλους, οὔτε μὲ τοὺς μικροὺς νὰ ἑνωθῇ, διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ κατακτητικὰ ἢ ἡγεμονικὰ σχέδια. Θέλει μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἡσυχίαν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητά της. Καὶ αἱ συνεργασίαι της μὲ τοὺς γειτονικοὺς λαοὺς ἀποβλέπουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν ἄμυναν. Αἱ φιλοδοξίαι της εἶνε ἀνάλογοι πρὸς τὸ ἀνάστημά της. Καὶ αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαί της ἀνάλογοι πρὸς τὰς ἀνάγκας της. Ἁπλῶς δὲν ἐμπνέει εἰς κανένα τὸν σεβασμόν. Οἱ ἐχθροί της θὰ ἡτοιμάζοντο νὰ τῆς ἐπιτεθοῦν εἰς τὴν πρώτην κατάλληλον εὐκαιρίαν. Καὶ οἱ φίλοι της, ποίαν ἐμπιστοσύνην θὰ εἶχαν εἰς μίαν χώραν, ποὺ ὄχι μόνον εἰς αὐτοὺς δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ προσφέρῃ τὴν ὑποσχημένην βοήθειαν, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν της νὰ φανῇ εἰς τὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης ὠφέλιμος; Ὁ ἐξοπλισμὸς θὰ δώσῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ θὰ παρακινήσῃ τῶν ἄλλων τὸν σεβασμὸν πρὸς αὐτόν. Οἱ Ἕλληνες ναυτικοί, ποὺ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταξειδεύοντες ἐπωφελοῦνται τοῦ σεβασμοῦ τούτου ἢ ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν ἔλλειψίν του, ἦτο φυσικὸν νὰ ἐνδιαφερθοῦν μὲ τόσην αὐθόρμητον προθυμίαν καὶ τόσην γενναιοφροσύνην διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς ἀεροπορίας μας.

ΠΩΣ ΔΙΕΥΘΕΤΕΙΤΑΙ ΤΕΛΙΚΩΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ

Δημοσιευθέντος μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ εἰς τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγκριθέντος νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν», ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Ὁ νόμος «περὶ ρυθμίσεως χρεῶν» εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους νόμους τῆς κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου. Κυρίως πρόκειται περὶ ρυθμίσεως τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔχει καὶ μίαν διάταξιν ἀνακουφιστικὴν καὶ διὰ τὰ χρέη ἐν γένει ἔλαβε τὴν γενικὴν αὐτὴν ὀνομασίαν. Ἀλλὰ κυρίως πρόκειται περὶ ἀνακουφίσεως τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τὴν πιεστικωτάτην δι' αὐτοὺς χρεωστικὴν κατάστασιν. Εἶνε δὲ γνωστὸν μὲ ποίαν στοργὴν ἀποβλέπει ἡ κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου πρὸς τοὺς ἀγρότας διὰ πολλοὺς λόγους, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ σπουδαιότεροι εἶνε οἱ ἑξῆς:

Ἡ ἀγροτικὴ τάξις καθὼς καὶ ἡ ἐργατική, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ναυτικοί, ἀποτελοῦν τὰ δύο ἰσχυρότερα βάθρα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ ἐθνικόν μας οἰκοδόμημα. Οἱ ἀγρόται ἀποτελοῦν τὴν ὑγιεστέραν εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν μερίδα τῆς ὅλης ἑλληνικῆς κοινωνίας. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὴν ἀσυγκρίτως πολυπληθεστέραν. Συνεπῶς ἡ εὐημερία της ἀντανακλᾷ ἐπὶ τοῦ συνόλου.

Ὁ ἀγρότης εἶνε ὁ πρῶτος καὶ ἄμεσος δημιουργὸς οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, καὶ συνεπῶς τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου. Οἱ ἀγρόται ἀποτελοῦν τὴν πηγὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔρχεται κάθε φορὰ τὸ καινούργιο ἀνθρώπινο ὑλικὸν ποὺ εἰσρέει εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὴν ἀστικὴν τάξιν, ἀντικαθιστᾷ τὰ διαρκῶς φθειρόμενα αὐτῆς στοιχεῖα καὶ ἀνανεώνει αὐτά. Συνεπῶς εἶνε ἡ πηγὴ ποὺ ἀνανεώνει τὸ αἷμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΤΑ ΧΡΕΗ

Ἡ χρεωστικὴ κατάστασις ποὺ ἔπιεσε τόσον πολὺ τὴν ἀγροτικήν μας τάξιν προῆλθεν ἀπὸ πολλὰς αἰτίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας κυριωτέρα ἦτο ἡ ἀδιαφορία τοῦ πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου κράτους διὰ κάθε τι ποὺ ἔβγαινεν ἔξω ἀπὸ τὰ κομματικὰ περιθώρια. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνακουφίσεως τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν χρεῶν εἶχεν ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ πολὺν καιρόν, ἀλλὰ καμμία ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις τοῦ παρελθόντος δὲν ἐτόλμησε νὰ προβῇ εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν χρεῶν τούτων, διότι ἐπιέζοντο ἀπὸ ἀντιθέτους κομματικὰς ἐπιρροάς, καὶ διότι μὲ τὸ σύστημα τῶν κοινοβουλίων καὶ μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας των τέτοιου εἴδους νομοθετήματα δὲν ἔβλεπαν τὸ φῶς.

Ἐμεῖς ὅμως ἐτολμήσαμεν. Καὶ εἴμεθα γεμᾶτοι ἀπὸ ἱκανοποίησιν ὅτι βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς ἐγκρίτους ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἐργάσθηκε εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νόμου, ἐπραγματοποιήσαμεν ἕνα τέτοιο ἔργον.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐνῷ ἀνακουφίζομεν πραγματικὰ τοὺς ἀγρότας, δὲν ζημιώνομε ὅμως καὶ τοὺς δανειστάς των. Διότι ὅπως εἶχαν καταντήσῃ τὰ πράγματα δὲν πιστεύω ὅτι οἱ δανεισταὶ εἶχαν καὶ πολλὲς ἐλπίδες νὰ εἰσπράξουν μεγάλα πράγματα, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐδάνεισαν εἴτε πραγματικὰ εἴτε ὑποθετικά. Γιατὶ καὶ τὸ τελευταῖο αὐτὸ εἶνε δυστυχῶς ἀληθινὸ ἔπειτα ἀπὸ τὰ ὑπέρογκα ἐπιτόκια παρὰ πολλῶν δανειστῶν. Ἐνῷ τώρα οἱ δανεισταὶ θὰ πάρουν ὀπίσω ὀλιγώτερα μέν, καὶ κατὰ τρόπον λογικώτερον, ἀλλὰ θετικὸν καὶ ἀσφαλῆ μέρος τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον πράγματι ἐδάνεισαν. Ἔπειτα καὶ οἱ δανεισταὶ ἀνακουφίζονται μὲ τὴν γενικὴν διάταξιν δι' ὅλα τὰ χρέη καταβιβασμοῦ τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 8 % τὸ πολύ. Ἕνα μόνον δὲν ἠμπόρεσα νὰ κάμω. Νὰ περιλάβω εἰς τὸν νόμον καὶ τὰ ἀγροτικὰ χρέη εἰς χρυσόν. Καὶ αὐτὸ διότι εἰς τὰ 1935 ἡ τότε κυβέρνησις ἐρρύθμισε τὸ ζήτημα αὐτὸ διὰ διεθνοῦς συμφωνίας μὲ τοὺς Ἄγγλους δανειστάς. Δὲν μοῦ εἶνε δὲ τώρα δυνατὸν νὰ ἀνατρέψω τὴν συμφωνίαν αὐτήν. Μολονότι ἔδωσα ἐντολὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐὰν μπορεῖ νὰ εὑρεθῇ τρόπος ἀνακουφίσεως, καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὸν εὕρωμεν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ὑπόσχωμαι ἐκ τῶν προτέρων τίποτε. Ἄλλωστε πρόκειται περὶ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ τοιούτων χρεῶν, ἐκτὸς εἰς τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης ὅπου εἶνε περισσότερα. Καὶ αὐτὰ τὰ λέγω γιὰ νὰ εἶμαι ἀπολύτως εἰλικρινής.

Η ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΣ

Ἔτσι, λοιπόν, ἀνακουφίζοντας τὸν ἀγρότην καὶ βοηθῶντας αὐτὸν μὲ ὅλα τὰ ἄλλα μέτρα ποὺ ἡ κυβέρνησις λαμβάνει διὰ μέσου τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς τὸν σκοπὸν καλλιτέρας καὶ πλέον συστηματικῆς καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ ὑπὲρ τῆς κτηνοτροφίας, καθὼς καὶ διὰ μέσου τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων Ἔργων μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τὴν συστηματικὴν ἔργων παραγωγικῶν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν θὰ βοηθήσωμεν νὰ εὐτυχήσῃ καὶ νὰ προοδεύσῃ καὶ τὸν ἐθνικόν μας πλοῦτον θὰ αὐξήσωμεν, καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν θὰ ἀσφαλίσωμεν. Αὐτὰ δὲ ὅλα συνδυαζόμενα μὲ τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ ἰδίως μὲ τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἐν γένει, θὰ ἀνυψώσουν καὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας καὶ ἐν γένει τὸν ὁλικὸν πολιτισμὸν τοῦ τόπου μας καὶ θὰ συντείνουν εἰς τὴν ἄλλην προσπάθειαν τῆς κυβερνήσεώς μας πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος μας».

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Τὸ κείμενον τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 1. — 1. Ὡς ἀγρόται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποζῶσι κυρίως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας, ἁλιείας, ἐκμεταλλεύσεως δασῶν ἢ ἐν γένει οἱουδήποτε ἄλλου συναφοῦς κλάδου καὶ ἀσκοῦν τὰ συναφῆ ἐπαγγέλματα, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, εἴτε δι' αὐτοπροσώπου ἐπιστασίας, ὡς καὶ οἱ συγκεντροῦντες τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας μισιτῖται, ἀντισπορῖται, ἐμφυτευταὶ καὶ μισθωταὶ ἀγροτικῶν κτημάτων.

2. Ὡς ἀγρόται ἐπίσης θεωροῦνται α΄) χῆραι καὶ ἀνήλικα ὀρφανὰ τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀγροτῶν καὶ β΄) οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ αἱ ἑνώσεις αὐτῶν.

3. Δὲν θεωροῦνται ἀγρόται ὅσοι ἀσκοῦν τὰ ὡς ἄνω ἐπαγγέλματα κυρίως πρὸς ἐμπορίαν ὡς καὶ αἱ γεωργικαὶ ἐν γένει ἐπιχειρήσεις, αἱ λειτουργοῦσαι ὑπὸ μορφὴν ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν, εἴτε ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων, εἴτε ἀνωνύμων.

Ἄρθρον 2.—1. Ὀφειλαὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀγροτῶν ὑπαγόμεναι εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ρύθμισιν εἶνε αἱ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἐξ οἱουδήποτε τίτλου εἰς δραχμὰς ἢ αἱ δραχμοποιηθεῖσαι τοιαῦται πρὸς οἱαδήποτε πρόσωπα φυσικὰ ἢ νομικά, αἵτινες συνωμολογήθησαν ἢ ἐγεννήθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 ὡς καὶ ἐκεῖναι αἵτινες συνεστήθησαν μὲν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι συνωμολογήθησαν εἰς ἀνανέωσιν ἢ ἀντικατάστασιν ὀφειλῶν προγενεστέρων τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ τῶν ὁποίων ἡ τοιαύτη ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν ἀνανέωσις ἢ ἀντικατάστασις βεβαιοῦται διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, πλὴν μαρτύρων.

ΑΙ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑΙ

2. Πωλήσεις ἀκινήτων ἢ γεωργικῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, γενόμεναι παρ' ἀγροτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933 μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934 ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δικαιοῦται ὁ πωλητὴς ἀγρότης νὰ ἐπαναγοράσῃ τὸ πωληθέν, ἐὰν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας καταβάλῃ τὸ διὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν καταβληθὲν τίμημα, θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον ὅτι καλύπτουσι δάνεια καὶ ὡς τοιαῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ κυριότης τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πωληθέντων ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἐπανέρχεται εἰς τὸν πωλητὴν ἀγρότην, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἀγοραπωλησίαι γενόμεναι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1933 καὶ [illegible] τοῦ ἀγοραστοῦ μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934, θεωροῦνται ὡσαύτως ὡς καλύπτουσαι δάνεια καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τούτων αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγῳ κτήματα εὑρίσκοντο εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἀγοραστοῦ μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1936.

3. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον βαρύνεται δι' ὑποθηκῶν συναφθεισῶν μεταξὺ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τρίτων, ὁ πωλητὴς δικαιοῦται ἐπανερχομένης τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ ποσὸν δι' ὃ ἔχει ἐγγραφῆ ὑποθήκη. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς ὑποθήκης ὑπερβαίνει τὸ τίμημα τῆς ἀγοραπωλησίας, ὁ πωλητὴς ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ δηλώσῃ εἴτε ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς αὐτὸν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἀναλαμβάνων τὴν ἐξόφλησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐνυποθήκου χρέους κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα, εἴτε ὅτι παραιτεῖται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ δήλωσις αὕτη κοινοποιεῖται μερίμνῃ τοῦ πωλητοῦ ἀγρότου εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ τὸν ἐνυπόθηκον δανειστήν, κατατίθεται δὲ συγχρόνως εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰρηνοδίκην. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου, ἡ ρύθμισις τοῦ ἐνυποθήκου χρέους τοῦ βαρύνοντος τὸ κτῆμα, ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μόνον ἐφ' ὅσον ὁ παραμένων τὴν ὑποθήκην ἀγοραστὴς τοῦ κτήματος εἶνε ἀγρότης.

4. Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις ἀποκαταστάσεως τοῦ πωλητοῦ ἀγρότου εἰς τὴν κυριότητα τῶν πωληθέντων ἀκινήτων ἢ κινητῶν, οὗτος ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἀγοραστὴν διὰ τὰς τυχὸν γενομένας παρ' αὐτοῦ ἀναγκαίας ἢ ἐπωφελεῖς δαπάνας.

5. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀγοραπωλησίαι ἐφ' ὅσον συνωμολογήθησαν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935, δὲν ὑπάγονται μὲν εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν, θεωροῦνται ὅμως κατὰ τεκμήριον ὡς καλύπτουσαι ὁμοίως δάνεια, τῆς κυριότητος τῶν οὕτω πωληθέντων πραγμάτων ἐπανερχομένης εἰς τὸν πωλητήν, δικαιουμένου ὅπως ζητήσῃ τὴν μεταγραφὴν τῶν ἀκινήτων τούτων ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ ἀγοραστὴς δικαιοῦται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου, νὰ ἐγγράψῃ ἐπ' αὐτῶν διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τίμημα τῆς ἀγοραπωλησίας ὑποθήκην. Αἱ τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἐγγραφεῖσαι κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ὑπὲρ τρίτων ὑποθῆκαι διατηροῦνται ἐν ἰσχύι, τὰ ποσὰ δὲ δι' ἃ αἱ ὑποθῆκαι ἐνεγράφησαν ἐκπίπτονται ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀγοραστοῦ κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑποθήκης.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ἀγοραπωλησία ἀφεώρα κινητά, ἡ μὲν κυριότης ἐπανέρχεται εἰς τὸν πωλητήν, ὁ δὲ ἀγοραστὴς ἀποκτᾷ αὐτοδικαίως δικαίωμα ἐνεχύρου ἐπ' αὐτῶν.

6. Πωλήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων γενόμεναι μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1937 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον εἰκονικαί, ἐφ' ὅσον ὁ εἰς ταῦτα συμβαλλόμενος πωλητὴς ἀπέκτησε τὴν κυριότητα τῶν πωληθέντων πραγμάτων παρ' ἀγρότου.

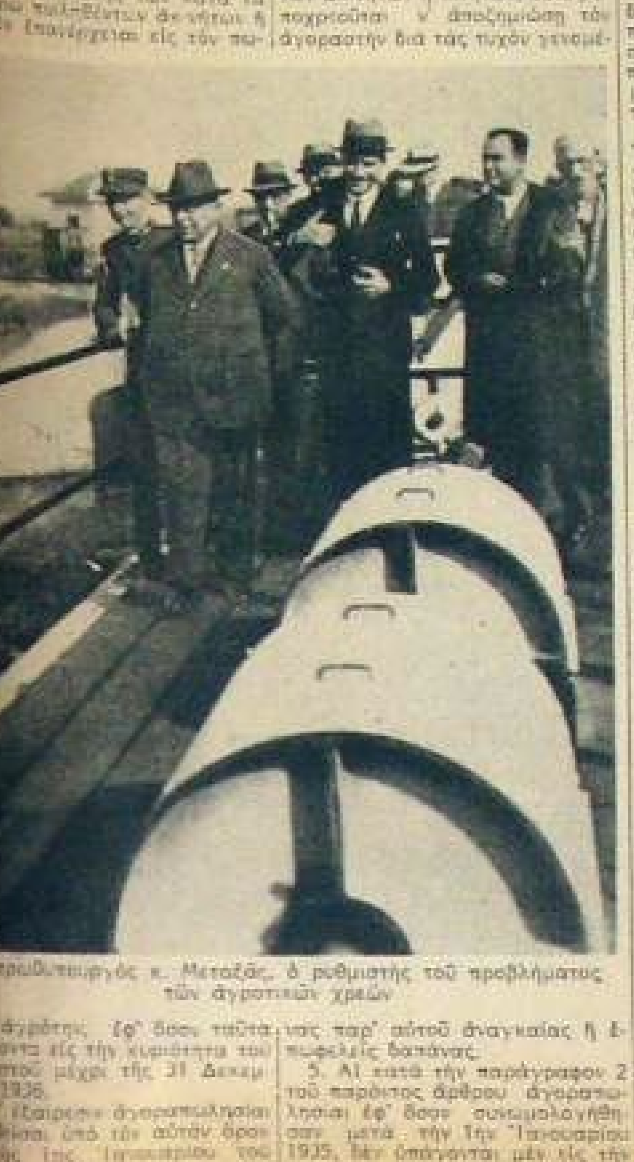

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς, ὁ ρυθμιστὴς τοῦ προβλήματος τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν

Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἄρθρον 3.—Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ρυθμίσεως:

1. Αἱ ὀφειλαὶ τῶν ὁποίων τὸ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου συνολικὸν κατ' ὀφειλέτην ὑπόλοιπον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας.

2. Αἱ ὀφειλαὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ἀδικήματος.

3. Αἱ ὀφειλαὶ λόγῳ διατροφῆς ἢ ἐπιστροφῆς προικός.

4. Αἱ ὀφειλαὶ ἀγροτῶν, δι' ἃς συντρέχει περίπτωσις συμψηφισμοῦ ἔναντι ἀπαιτήσεων τούτων κατὰ τῶν δανειστῶν των, ὀφειλόμεναι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ καθ' ὃ ποσὸν ἑκάτεραι ἀντικρύζουσιν ἀλλήλας.

5. Τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ γεωργικῶν προϊόντων ἢ εἰδῶν δάνεια, ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃ ποσὸν ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐφισταμένων ἐνεχύρων καλύπτει τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ὀφειλόμενα δάνεια.

6. Αἱ ὀφειλαὶ α΄) Πρὸς τὸ Δημόσιον, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων. β΄) Πρὸς τὴν τέως Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τὸ εἰδικὸν ταμεῖον ἐποικισμοῦ. γ΄) Πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ πρὸς τοὺς εἰς αὐτὴν συγχωνευθέντας ἢ ὑπαχθέντας ὀργανισμοὺς [illegible] Τραπέζης. δ΄) Αἱ προερχόμεναι ἐξ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2181 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 5222 τοῦ 1931 ἐφ' ὅσον ἡ βάσει τῶν ἀνωτέρω νόμων γενομένη ρύθμισις δὲν εἶνε δυσμενεστέρα τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης τοιαύτης.

Ἄρθρον 4. — 1. Ἡ ρύθμισις τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων ὀφειλῶν ἀγροτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 ὁριζόμενα διέπεται ὑπὸ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

α΄) Οἱ καθυστερούμενοι καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενοι τόκοι διαγράφονται.

β΄) Τὸ μετὰ τὴν διαγραφὴν τῶν ἀνωτέρω τόκων ὀφειλόμενον κεφάλαιον, μὲ τὰ ἔξοδα θὰ ἐξοφληθῇ εἰς 12 ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας, μὲ τόκον 3 % ἐτησίως, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1937. Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις θέλει καταβληθῇ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1938, τοῦ ὀφειλέτου δυναμένου νὰ καταβάλῃ καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην χρονολογίαν πρὸ τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης ἐφ' ὅσον ἤθελε δηλώσῃ τοῦτο πρὸς τὸν δανειστήν. Διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1937 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1937 διάστημα θέλει καταβληθῇ ἁπλοῦς τόκος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους.

2. Πᾶσα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 γενομένη καταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν δανειστὴν θεωρεῖται γενομένη πρὸς ἐξόφλησιν κεφαλαίου.

ΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

3. Εἰς τοὺς ἐξοφλοῦντας ὁλόκληρον ἢ μέρος τοῦ χρέους αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου 1939 παρέχονται αἱ κάτωθι ἐκπτώσεις:

α΄) Οἱ ἐξοφλοῦντες ὁλοσχερῶς τὰς ὀφειλάς των μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1938 δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἴσης πρὸς 30 % τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως ὑπολοίπου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκκαθαριζομένων ὀφειλῶν των.

β΄) Οἱ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1938 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1939 ἐξοφλοῦντες ὁλοσχερῶς τὰς ὀφειλάς των δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἴσης πρὸς 25 % τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως ὑπολοίπων ὀφειλῶν των.

γ΄) Τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω ἐκπτώσεων παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἐξοφλοῦντας κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρονικὰ διαστήματα τὸ ἥμισυ τουλάχιστον τῶν ὀφειλῶν των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας πληρωτέας δόσεως παραμένει ἀμετάβλητον, συντομευομένης ἀναλόγως τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τοῦ μετὰ τὴν μερικὴν καταβολὴν τοῦ χρέους ἀπολειπομένου ποσοῦ.

δ΄) Μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1939 οὐδεμία ἔκπτωσις παρέχεται, τῶν ὀφειλετῶν δικαιουμένων πάντως νὰ καταβάλωσι μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τῆς ὀφειλῆς των ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην συντέμνεται ἀναλόγως ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως, τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων παραμενουσῶν ἀμεταβλήτων.

Ἄρθρον 5ον. — 1. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ σύνολον τῶν χρεῶν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου ὑπερβαίνει τὰ 60 % τῆς ἀξίας τῶν ἀποφερόντων εἰσόδημα περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων (ἀκινήτων καὶ κινητῶν) οὗτος θεωρεῖται ὑπερχρεωμένος καὶ τὰ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου χρέη αὐτοῦ διαγράφονται.

2. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν βαρυνόντων ἕνα ἕκαστον ὑπερχρεωμένον ὀφειλέτην χρεῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει καὶ ἅπασαι αἱ ὁπωσδήποτε μὴ ἐμπίπτουσαι εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν ἀπαιτήσεις, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦνται διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου πλὴν μαρτύρων καὶ συνωμολογήθησαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1937.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συνωμολογηθεῖσαι καὶ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 καὶ μέχρις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπερχρεώσεως.

3. Ἡ διαγραφὴ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρεῶν βαρύνει συμμέτρως μόνον τοὺς πιστωτὰς τῶν ὁποίων αἱ ἀπαιτήσεις ὑπάγονται εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ρύθμισιν. Ἐφ' ὅσον μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τούτων συντρέχουν καὶ τοιαῦται ἠσφαλισμέναι δι' ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν, ἡ διαγραφὴ βαρύνει τοὺς μὴ ἠσφαλισμένους πιστωτάς, πλὴν ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἠσφαλισμένων τοιούτων ὑπερβαίνουν τὸ ποσοστὸν τῶν 60 % τῆς ἀξίας τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ ὀφειλέτου, ὁπότε ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 διαγραφὴν καὶ αἱ δι' ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν ἠσφαλισμέναι ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρον 6.— 1. Αἱ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλαὶ τῶν δυνάμει τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1935 προσθετικοῦ διατάγματος κυρωθέντος ἀγροτικοῦ νόμου ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, γεωργικῶς ἀποκατασταθέντων ἀκτημόνων γηγενῶν καλλιεργητῶν, ρυθμίζονται ὡς ἀκολούθως:

α΄) Οἱ καθυστερούμενοι καὶ ὀφειλόμενοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936 τόκοι διαγράφονται.

β΄) Τὸ μετὰ τὴν διαγραφὴν τῶν τόκων ἀπομένον ὑπόλοιπον ἐκ κεφαλαίου καὶ ἐξόδων, καθιστάμενον ἔντοκον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1937 τυγχάνει ἐξοφλητέον ἐντὸς 25 ἐτῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 3 %.

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ

2. Ἡ ἐξόφλησις τῶν χρεῶν τούτων γίνεται εἴτε εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως λαμβανομένας εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν εἴτε εἰς τὸ ἀντίτιμον τούτων εἰς μετρητὰ μὲ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρον 7.— 1. α΄) Ἐὰν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἤθελεν ἐπέλθῃ μεταξὺ πιστωτῶν καὶ ὀφειλετῶν ἀπ' εὐθείας ρύθμισις τῶν χρεῶν, ἥτις νὰ βεβαιοῦται ἐγγράφως, πᾶς πλὴν τοῦ Δημοσίου πιστωτὴς ἀγρότου, οὗτινος αἱ ὀφειλαὶ ρυθμίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβάλῃ εἰς διπλοῦν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου δήλωσιν περιέχουσαν τὸ ὄνομα τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, τὸ ποσὸν τοῦ ἀρχικῶς ὀφειλομένου κεφαλαίου, τὴν αἰτίαν καὶ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς συνήφθη τὸ δάνειον (τόκος, προθεσμία ἐξοφλήσεως, ἐμπράγματοι ἀσφάλειαι κλπ.) τὰς γενομένας τυχὸν καταβολὰς ἔναντι τῶν ὀφειλῶν, τὴν χρονολογίαν πραγματοποιήσεως αὐτῶν, τὰς τυχὸν καθυστερήσεις κεφαλαίου, τόκων καὶ ἐξόδων καὶ ἐν γένει πᾶν στοιχεῖον, ἐξ οὗ νὰ καταφαίνεται τὸ ἀπομένον χρεωστικὸν ὑπόλοιπον εἰς βάρος τοῦ ἀγρότου.

Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων συνοφειλετῶν ἢ ἐγγυητῶν. Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ὑποβάλλεται ἰδιαιτέρα δήλωσις, ἐὰν ὅμως οἱ πλείονες συνοφειλέται ἢ ἐγγυηταὶ διέπωνται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλλεται μία δήλωσις δι' ἅπαντας.

Ἡ μὴ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ πιστωτοῦ.

Ὁ εἰρηνοδίκης λαμβάνων τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν εἰς διπλοῦν σημειοῖ ἐπ' ἀμφοτέρων τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγχειρίσεως καὶ τὴν μίαν τούτων ἐπιστρέφει εἰς τὸν δανειστήν, τὴν δὲ ἑτέραν παραδίδει εἰς τὸν γραμματέα τοῦ εἰρηνοδικείου, ὅστις καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς ἴδιον βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς ἰδιαιτέρας στήλας, ἀναγράφει τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγχειρίσεως καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου καὶ τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ δηλουμένου χρέους. Ἡ δήλωσις αὕτη δύναται νὰ ἐγχειρισθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τριμήνου προθεσμίας καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον εἰρηνοδίκην [illegible] δανειστοῦ, ὅστις ἐπιστρέφει εἰς τοῦτον τὴν μίαν τῶν ὑποβαλλο-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ

Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΟΥΪΝΣΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Οἱ κυβερνῆται λοιπὸν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας εἶνε συνηγμένοι εἰς διάσκεψιν. Εἶνε ἄνδρες πεπειραμένοι, προσωπικότητες ἰσχυραί, καὶ εἰς τὰς Κτήσεις μας, αἱ ὁποῖαι τοῦ λοιποῦ αὐτοδιευθύνονται, κατώρθωσαν ν' ἀναλάβουν τοὺς μοχλοὺς τῆς ἐξουσίας χάρις εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἰδιοφυϊῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι θέτουν τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κρατῶν ποὺ ἐφαρμόζουν τὸ λαοκρατικὸν σύστημα. Εἶνε πιθανὸν ὅτι οὐδὲν συνταγματικὸν πρόβλημα θὰ συζητήσουν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ἔχουν λίγο-πολὺ κανονισθῆ διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ καταστατικοῦ χάρτου τοῦ Οὐεστμίνστερ. Δυνάμει τῆς [illegible] ἐκείνης πράξεως αἱ ἀνεξάρτητοι Κτήσεις παραμένουν προσδεδεμέναι εἰς τὴν μητρόπολιν καὶ συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας διὰ τοῦ χρυσοῦ κύκλου τοῦ στέμματος καὶ διὰ τῆς ἀποφάσεώς των ὅπως παραμείνουν ἰσότιμοι ἑταῖροι τῆς Βρεττανικῆς Συμπολιτείας. Τὰ ἐμπορικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα θὰ τοὺς ἀπασχολήσουν ἀναμφιβόλως. Ἀλλὰ προπάντως τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς Ἀμύνης τῆς Αὐτοκρατορίας εἶνε ἐκεῖνο ποὺ προσδίδει τὴν βαθεῖαν σημασίαν της εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτήν.

•

Μετὰ μυρίας προσπαθείας ὅπως ἐπιτύχῃ ἕνα γενικὸν ἀφοπλισμὸν — προσπαθείας τόσον παραλόγους ὥστε μᾶς ἔφεραν εἰς τὸ χεῖλος σοβαρωτάτου κινδύνου — ἡ μητρόπολις ἐπεβλήθη εἰς ἕνα γιγάντιον ἔργον ἐθνικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς ἀμύνης, τὸ ὁποῖον [illegible] διὰ δαπάνης 600 [illegible]

[illegible]

γλωφώνων χωρῶν θὰ παρέλυε καὶ τὰς δύο καὶ θὰ ἐπροξένει εἰς αὐτὰς ἀνεπανόρθωτον ζημίαν. Διὰ τοῦτο εἶνε ἀποφασισμέναι νὰ διατηρήσουν μεταξύ των εἰρήνην ἀσάλευτον. Ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἀγγλία ἔπαυσαν νὰ θεωροῦν τὸν πόλεμον ὡς πολιτικὸν μέσον. Μεταξύ των οὐδέποτε ἡ ἀμοιβαία φιλία καὶ ἐμπιστοσύνη ὑπῆρξαν ζωηρότεραι. Οὐδέποτε εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ κοινοβούλιον ἢ τὸ Ναυαρχεῖον ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ τὸ ὁποῖον θεωροῦν ἐχέγγυον εἰρήνης δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Οὕτω πως ἐξησφαλισμένον ἀπὸ τῆς ἀμερικανικῆς πλευρᾶς τὸ βρεττανικὸν ναυτικὸν ἔχει πάντα λόγον νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶνε ἀρκετὰ ἰσχυρὸν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προστασίαν τῆς αὐτοκρατορίας. Ἐν τούτοις ἡ ναυτικὴ δύναμις ἑνὸς ἔθνους δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀεροπορικῆς δυνάμεώς του. Ἕνας στόλος πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται ὑπὸ ἀεροπορίας ὅσον τὸ δυνατὸν πιὸ τελειοποιημένης. Ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὁρμητήρια ἀσφαλῆ καὶ βάσεις ὅπου νὰ δύναται νὰ καταφύγῃ καὶ νὰ ἀνεφοδιασθῇ.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς συγχρόνου στρατηγικῆς ὑποχρεώνουν τὰ ἔθνη τῆς Αὐτοκρατορίας νὰ ἀντιμετωπίσουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἰδιάζοντα προβλήματα. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν οἱ μεγάλοι λιμένες συγκεντρώνουν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν. Ὁ σπουδαιότερος εἶνε ὁ λιμὴν τοῦ Ἀκρωτηρίου τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς διαρρυθμίζει κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰς φοβερωτέρας ἐπιθέσεις. Ὁ λιμὴν τοῦ Ἀκρωτηρίου ἐξ ὁλοκλήρου ἐξοπλισμένος θὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἀνταλλακτικὴν ὁδὸν πρὸς τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανόν, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ συμπλήρωμα ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν νὰ διατηρήσωμεν διὰ μέσου τῆς Μεσογείου. Ὁ δεύτερος στρατηγικὸς λιμὴν εἶνε ἡ Σιγγαπούρη. Ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἀφιερώθησαν εἰς αὐτὴν τεράστιαι ποσότητες ἐργασίας καὶ χρημάτων. Αἱ ὀχυρώσεις της καὶ αἱ δεξαμεναί της θὰ εἶνε μετ' ὀλίγον ἱκαναὶ νὰ ἀνθέξουν, ἐν ἀνάγκῃ, εἰς τὰς τραχυτέρας μάχας. Ἡ Σιγγαπούρη ἀπέχει ἐκ τῆς Ἰαπωνίας ὅσον τὸ Πόρτσμουθ ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ οὐδεμίαν ἀποτελεῖ ἀπειλὴν διὰ τοὺς παλαιούς μας φίλους, τοὺς Ἰάπωνας. Εἶνε ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος χάρις εἰς τὸν ὁποῖον εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐκείνην προστασίαν τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία θεωρεῖ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου πολέμου, καθῆκον θετικῶς ἱερόν.

•

Ὑπεράνω τῶν ἀνωτέρω τὸ ἀεροπλάνον δὲν εἶνε παρὰ [illegible] Ἐπὶ τὸ 1914 [illegible]

[illegible] τι τὰ σύγχρονα πολεμικά, καλῶς κατασκευασμένα καὶ ἐφοδιασμένα μὲ θώρακας καὶ ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα, ἰδίως ὅταν πλέουν καθ' ὁμάδας, κινδυνεύουν νὰ ὑποκύψουν εἰς τὰς ἐπιθέσεις ἐχθρικῶν ἀεροπλάνων. Αἱ μονάδες, αἱ κατασκευασθεῖσαι διὰ νὰ ἀνθέξουν εἰς τὸ πῦρ τῶν βαρυτέρων πυροβόλων πρέπει νὰ ἀνθέξουν ἐξ ἴσου εἰς τὰς βόμβας ἀεροπλάνων. Μᾶς ἐδίδαξαν, κατ' ἀρχάς, ὅτι τὸ πλοῖον «Ἐσπάνια», τοῦ στόλου τοῦ Φράνκο εἶχε βυθισθῆ ὑπὸ βόμβας ἀεροπλάνου πεσούσης ἐπὶ τῆς γεφύρας του. Ἤδη φαίνεται ὅτι ἐβυθίσθη ὑπὸ νάρκης. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ παράδειγμα αὐτὸ δὲν ἔχει πραγματικὴν σημασίαν, διότι ἕνα παλαιὸν σκάφος αὐτοῦ τοῦ εἴδους μὲ γέφυραν ἀνεπαρκῶς θωρακισμένην, θὰ ἐδύνατο κάλλιστα νὰ καταστραφῇ ὑπὸ βόμβας ἀεροπλάνου. Ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν γενικῶς ὅτι εἶνε εὐκολώτερος ὁ βομβαρδισμὸς ὑπὸ ἀεροπλάνου μιᾶς πόλεως [illegible] παρὰ ἑνὸς πολεμικοῦ σκάφους. Ἐπὶ πλέον, ὅταν ἐπιτίθενται κατὰ πολεμικοῦ σκάφους, τὰ ἀεροπλάνα δὲν τὰ βάλλουν [illegible] ἀλλὰ μὲ ἐχθρικὴν συστοιχίαν πυροβόλων. Ἐὰν κάποτε ἀεροπλάνα ἐπετίθεντο κατὰ ἀγγλικῆς μοίρας θὰ εἶχαν νὰ κάμουν μὲ φοβερὸν ἀντιαεροπορικὸν ἐξοπλισμὸν τόσον ἀριθμητικῶς ὅσον καὶ ποιοτικῶς.

Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐμπνέουν εἰς τὸ Βρεττανικὸν ναυαρχεῖον, καθὼς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα, τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ πολεμικὰ σκάφη ἀποτελοῦν, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν μέσον ἀσκήσεως τῆς κυριαρχίας τῶν θαλασσῶν. Τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἐὰν εἶνε ἀκριβές, εἶνε ὑψίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν καθὼς καὶ διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, αἱ ὁποῖαι κατέχουν στόλους ἀνωτέρους ἀπὸ τῶν ἄλλων στόλων ὁμοῦ. Τοῦ λοιποῦ καὶ τὸ ὑποβρύχιον δὲν ἀποτελεῖ πλέον τὴν ἀπειλὴν ποὺ ἀπετέλει ἄλλοτε. Αἱ πρόσφατοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ τελειοποιηθεῖσαι μέθοδοι ἐπιτρέπουν τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν καταδίωξιν τῶν ὑποβρυχίων πολὺ εὐκολώτερον παρὰ πρὸ τινων ἐτῶν.

Εἶνε ἀδύνατον, εἰς ἓν ἁπλοῦν ἄρθρον νὰ ἐξετασθοῦν ὅλαι αἱ ὄψεις τοῦ προβλήματος τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀμύνης. Ναί, βέβαια, σοβαροὶ κίνδυνοι ἀπειλοῦν τὴν καρδίαν τῆς Αὐτοκρατορίας, τὰς τεραστίας πόλεις της, τὰ βιομηχανικά της κέντρα, τοὺς λιμένας ποὺ τὴν τροφοδοτοῦν. Ἀλλὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς διασκέψεως ἠμποροῦν νὰ συνέλθουν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἑνότης τῆς Αὐτοκρατορίας θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθοῦν χάρις εἰς μίαν ναυτικὴν δύναμιν ἐνισχυμένην ὑπὸ ἀεροπορικῆς δυνάμεως. Γνωρίζουν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι ἡ μητρόπολις, μὲ κάποιαν καθυστέρησιν, ἀλλὰ μὲ ὅλην της τὴν [illegible], καταβάλλει πρὸς ταύτην τεραστίαν προσπάθειαν.

WINSTON S. CHURCHILL

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ...

ΒΙΚΤΩΡΙΑ, Η ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ ΩΚΕΑΝΩΝ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΩΝ

71

Τὴν ὥρα ποὺ τοῦ ἔφεραν τὸ σημείωμα τῆς Βικτωρίας, ὁ Ἀλβέρτος ἔγραφε στὴ γιαγιά του. Λίγες ἡμέρες πρωτύτερα τῆς εἶχε γράψῃ: «Ὁ Θεὸς δὲν θὰ τὸ θεωρήσῃ ἁμαρτία ἂν τὴν ὥρα αὐτῆς τῆς σοβαρῆς πράξεως ἀκόμη καὶ μπροστὰ στὸν βωμό, θὰ ἔχω τὸν νοῦ μου σὲ σᾶς, γιατὶ θὰ προσεύχωμαι στὸν Θεὸ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς σας καὶ ὁ Θεὸς ἀσφαλῶς δὲν θὰ μᾶς ἀρνηθῇ τὴν εὐλογία Του». Τώρα, τὸ πρωὶ τοῦ γάμου του, τῆς ἔγραφε πάλι: «Μετὰ τρεῖς ὧρες θὰ στέκωμαι μπροστὰ στὸν βωμὸ μὲ τὴν ἀγαπητή μου νύφη! Σ' αὐτὴ τὴν ἐπίσημη στιγμὴ χρέος μου θεωρῶ νὰ ζητήσω ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν εὐχή σας, τὴν ὁποίαν εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι θὰ μοῦ δώσετε καὶ ἡ ὁποία θὰ εἶνε ἡ ἀσφάλειά μου καὶ ἡ μέλλουσα χαρά μου! Πρέπει νὰ σταματήσω». Καὶ κατόπιν, μὲ κάποια ἀόριστη ἀνησυχία, προσέθεσεν: «Ὁ Θεὸς νὰ μὲ βοηθήσῃ!»

Ὅσο ἀνώμαλη καὶ ἂν ἦταν ἡ πολιτικὴ κατάστασις, ὅσο καὶ ἂν οἱ δυσαρεστημένοι ἦσαν πολλοί, ὅσο καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ἦταν θολὴ ἀπὸ τὴν καταχνιὰ καὶ ἀπὸ τὸ πρωὶ ἔβρεχεν, ἡ ἑορτὴ ἦταν ἑορτὴ καὶ οἱ Λονδρέζοι δὲν ἐπιθυμοῦσαν νὰ χάσουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἰδοῦν τοὺς γάμους τῆς νέας βασιλίσσης. Ἡ χαρά της ἦταν χαρά τους. Ἀπὸ τὴν αὐγή, ἀπὸ τὴ νύκτα, κόσμος πολὺς εἶχε μαζευθῇ γύρω ἀπὸ τὸ παλάτι, εἶχε σκαρφαλώσῃ στὰ δένδρα καὶ στὰ κάγκελα γιὰ νὰ θαυμάσῃ τὴν πομπὴ καὶ τοὺς μελλονύμφους.

Χιλιάδες ἀνθρώπων ἐστέκοντο στὴν ἐξώπορτα τοῦ Μπούκιγχαμ Πάλας. Ὁ βασιλικὸς τάπης εἶχε στρωθῆ στὰ σκαλιά. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀνοίγει ἡ πόρτα καὶ ἀπὸ τὸ μισοσκότεινο βάθος ἐπρόβαλεν ὁ Ἀλβέρτος, εἴκοσι χρόνων ὡραῖο παλληκάρι μὲ στολὴ Βρεττανοῦ στρατάρχου, μὲ τὴν ταινία τοῦ τάγματος τῆς Περικνημίδος, ποὺ τοῦ εἶχε ἀπονείμῃ ἡ Βικτωρία, μὲ τὸ ἀδαμαντοκόλλητο παράσημο καὶ τὰ χρυσοκέντητα διακριτικὰ τῆς στολῆς του, μὲ τὴν ἐπίσης ἀδαμαντοκόλλητη περικνημίδα κάτω ἀπὸ τὸ γόνατο. Μόλις ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν πόρτα τῶν ἀνακτόρων στὸν ὑγρὸ χῶρο ποὺ ἁπλωνόταν μπροστά του, ἔχοντας δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸν πατέρα του καὶ τὸν ἀδελφό του μὲ τὶς βαθυπράσινες στολές των, σάλπιγγες ἔσχισαν τὸν ἀέρα μὲ τὸν χαιρετιστήριο ἀντίλαλό τους, ὁ κόσμος ἔσπασε σὲ βροντερὲς ἐπευφημίες, οἱ σημαῖες ἔγειραν καὶ τὰ ὅπλα παρουσιάσθηκαν. Τιμὲς Ἄγγλου ἡγεμόνος ἀπευθύνοντο στὸν ξένο πρίγκηπα. Ὅταν ἔπειτα οἱ τρεῖς τους ἐμπῆκαν στὴν ἀνακτορικὴ ἅμαξα γιὰ νὰ πᾶνε στὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, ὅπου θὰ ἐπερίμεναν τὴ νύφη, ὁ Ἀλβέρτος [illegible]

Ὥστε δὲν ἦταν ψυχρὸς λαὸς οἱ Ἄγγλοι. Ἐχαίροντο γιὰ τὴ χαρά του καὶ ἐπανηγύριζαν γιὰ τὴν εὐτυχία τῆς βασιλίσσης των, σὰν νὰ ἦταν δική των εὐτυχία. Νὰ τὸ πρόβλημα: πῶς θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς κατακτήσῃ κι' αὐτὸς μονίμως, νὰ γίνῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς δικούς των καὶ νὰ γίνουν ὅλοι αὐτοὶ δικοί του;

Ἡ μεγάλη πόρτα τοῦ παλατιοῦ τοῦ Μπούκιγχαμ ἄνοιξε πάλι καὶ πάλι ἀντήχησαν οἱ σάλπιγγες καὶ μέσα στὴ φοβερὴ βοὴ τοῦ λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐφάνηκεν ἡ Βικτωρία ὁλόδροσο λουλοῦδι τυλιγμένο μέσα στὸν ἀραχνοΰφαντον ἀχνὸ τῆς ὁλόλευκης περιβολῆς της. «Οἱ [illegible] τοῦ ἔαρος μέσα στὰ βαθιὰ δάση, ἢ ἀνάλαφρη ἀνοιξιάτικη βροχὴ δὲν ἦσαν πιὸ λευκὲς ἀπὸ τὴν ἐσθῆτα της» — διηγεῖται μὲ ποιητικὴ διάθεσι μιὰ βιογράφος της. Ἦταν [illegible] ἡ χάρις καὶ τὸ μεγαλεῖο τῶν κινήσεών της καὶ ἐκπληκτικὴ ἡ γοητεία τῶν χαμηλωμένων ματιῶν καὶ τῶν ἐλαφρῶν κλίσεων τοῦ ἀνθοστολισμένου κεφαλιοῦ της. Πλάι καὶ λίγο πίσω της ἀκολουθοῦσεν ἡ μητέρα της. Δὲν μποροῦσε νὰ ἀρνηθῇ ἡ Βικτωρία στὴ φιλόδοξη δούκισσα τοῦ Κὲντ αὐτὴ τὴ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσῃ τόσο θερμὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους. Ὅταν ἔπειτα, στὸ δρόμο, ἡ Βικτωρία βρέθηκε μέσα σ' ἐκείνη τὴν ἀπερίγραπτη πλημμύρα προσώπων, ἤχων, χρωμάτων, γέλιων χαρᾶς, ζητωκραυγῶν — ποὺ ἔζωναν ἀπὸ παντοῦ τὴν πομπή, τῆς ὁποίας κέντρον ἦταν ἡ ἴδια, μιὰ λευκοφορεμένη κόρη τῆς ὁποίας ἔτρεμαν τὰ χείλη, καθὼς ἐπλησίαζε πρὸς τὸ παληὸ κόκκινο παλάτι τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου [illegible], ὁ νοῦς της ἐγύριζε σὲ μιὰν ἄλλη ἡμέρα δόξης, ὅταν [illegible] πάλι τοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ παλάτι [illegible] ὅπου θὰ ἐστέφετο βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.

[illegible] ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ τέτοια [illegible] ἡ συνέχειά της. Μέσα στὸ παρεκκλήσιο, οἱ μεγάλοι εὐγενεῖς καὶ οἱ [illegible] τῆς Ἀγγλίας ὅλης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, τὴν ἐπερίμεναν. [illegible]